

Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 12.02.1993, sp. zn. 3 Cao 24/93, ECLI:CZ:VSPH:1993:3.CAO.24.1993.1

Číslo: 49/1994

Právní věta: Byla-li žadatelka o starobní důchod přerážena (byť i neprávem) na méně placenou práci, nezakládá to důvod k tomu, aby při stanovení průměrného měsíčního výdělku (jako základu pro výpočet důchodu) bylo k uvedené okolnosti přihlíženo. Nelze tu použít ani ustanovení § 21 a násl. zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, když tu nedošlo k neplatnému skončení pracovního poměru z důvodů politické perzekuce nebo k postupu porušujícím obecně uznávaná lidská práva a svobody.

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 12.02.1993

Spisová značka: 3 Cao 24/93

Číslo rozhodnutí: 49

Číslo sešitu: 6-7

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Důchod, Rehabilitace

Předpisy: 100/1988 Sb. § 12 87/1991 Sb. § 21

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 49

Byla-li žadatelka o starobní důchod přerážena (byť i neprávem) na méně placenou práci, nezakládá to důvod k tomu, aby při stanovení průměrného měsíčního výdělku (jako základu pro výpočet důchodu) bylo k uvedené okolnosti přihlíženo. Nelze tu použít ani ustanovení § 21 a násl. zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, když tu nedošlo k neplatnému skončení pracovního poměru z důvodů politické perzekuce nebo k postupu porušujícím obecně uznávaná lidská práva a svobody.

(Rozsudek Vrchního soudu v Praze z 12. 2.1993, [3 Cao 24/93](#))

Rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení z 11. 12. 1991, byl navrhovatelce přiznán od 1.12.1991 mimořádný starobní důchod ve výši 1458 Kč (podle vládního nařízení č. 118/1988 Sb.), a to jako pracovníku v zaměstnání III. pracovní kategorie. Důchod byl vyměřen z průměrného měsíčního výdělku, zjištěného za roky 1984, 1985, 1988, 1989 a 1990 ve výši 2 153 Kč, při zápočtu 28 roků zaměstnání.

V opravném prostředku navrhovatelka namítala, že v roce 1989 byla přeřazena na méně placenou práci, aby uvolnila místo pro matku přítele ředitele podniku v K.. Na své původní místo se mohla vrátit až 1. 9.1990, takže byla platově poškozena. Domáhala se proto přepočtu důchodu.

Krajský soud v Ostravě opravnému prostředku navrhovatelky nevyhověl a přezkoumávané rozhodnutí potvrdil. Vycházel přitom z výpovědi navrhovatelky, slyšené jako účastnice řízení k důkazu, z vyjádření České správy sociálního zabezpečení a z obsahu dávkového spisu. Zjistil, že navrhovatelka byla v roce 1989 u OÚNZ v K. přeřazena ze zaměstnání vrátné na jinou práci, méně honorovanou. To však nezakládá nárok navrhovatelky na postup podle zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, neboť nešlo o neplatné skončení pracovního poměru z politických důvodů. Zákon č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, pak rovněž neumožňuje výpočet starobního důchodu z jiných výdělků než skutečných výdělků, zjištěných za 5 nejvýhodnějších roků v posledních 10 letech zaměstnání před vznikem nároku na starobní důchod.

Ve včas podaném odvolání navrhovatelka opětně žádala, aby bylo přihlédnuto k tomu, že díky tehdejšímu poměrům v nemocnici v O. byla neprávem přemístěna z lépe placeného místa na místo hůře placené a v důsledku toho došlo ke skluzu při výpočtu příjmů, rozhodných pro přiznání starobního důchodu. Toto pracovní přeřazení znamenalo pro ni poškození o 6000 až 8000 Kč za rok ze základu pro stanovení starobního důchodu. Žádala proto, aby odvolací soud uložil zpracování nového základu pro výpočet důchodu jejímu zaměstnavateli, s přihlédnutím k uvedeným důvodům.

Vrchní soud v Praze svým rozsudkem potvrdil uvedený rozsudek soudu prvního stupně a o nákladech odvolacího řízení rozhodl tak, že na ně nemá žádný z účastníků právo.

Z odůvodnění:

Navrhovatelce byl přiznán mimořádný starobní důchod od 1. 12.1991, na základě nařízení vlády č. 118/1988 Sb., a bylo jí zhodnoceno celkem 28 roků zaměstnání ve III. pracovní kategorii. Důchod byl stanoven z průměrného měsíčního výdělku 2153 Kč za roky 1984, 1985, 1988, 1989 a 1990 podle ustanovení § 12 zákona č. 100/1988 Sb. Starobní důchod byl tedy navrhovatelce přiznán v souladu s platnými předpisy sociálního zabezpečení.

Požadavku navrhovatelky, aby bylo při stanovení průměrného měsíčního výdělku, jako základu pro výpočet důchodu, přihlédnuto k tomu, že byla neprávem v roce 1989 přeřazena na jinou, méně placenou práci nemůže být vyhověno, neboť tato skutečnost nezakládá důvod pro jiný výpočet průměrného měsíčního výdělku. V projednávané věci nelze ani aplikovat ustanovení zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, který v oblasti vztahů sociálního zabezpečení předpokládá neplatnost skončení pracovního vztahu z důvodů politické perzekuce nebo postupu porušujícího obecně uznávaná lidská práva a svobody (§ 21 a následující citovaného zákona). V případě navrhovatelky k rozvázání pracovního poměru z uvedených důvodů nedošlo.

Odvolací námitky navrhovatelky proto pokládá odvolací soud za právně nerozhodné, a shodně se závěry soudu prvního stupně je toho názoru, že v rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení nelze spatřovat vadu. Soud prvního stupně tedy nepochybil, když přezkoumávané rozhodnutí potvrdil.

Věcně správný rozsudek soudu prvního stupně byl proto odvolacím soudem potvrzen (§ 219, § 250 f, § 250 l odst. 2 o. s. ř.).